

Violència esperada

La guerra a Kosovë és rendible a Milosevic per a mantenir-se en el poder i a la guerrilla, que referma la seva estratègia. Fins i tot el govern albanès en podria treure rèdits nacionalistes a l'interior.

La tragèdia dels Balcans va començar fa nou anys a Kosovë i sembla que Kosovë serà l'escenari d'una nova, i potser terminal, epilèpsia. L'escalada de la violència de la setmana passada era anunciada des que el somni de la Gran Sèrbia fou desintegrat a Dayton i tot indicava que Milosevic, per sobreviure políticament, aniria traient conflictes del calaix fins a activar-ne un de gran calibre: Kosovë, l'irrenunciable bressol de la nació sèrbia, encara que el 90% de la població sigui albanesa.

No és casualitat que el conflicte esclati ara. Aquest mes de març Sèrbia, pressionada per la UE i els Estats Units, havia de començar a moure

fitxa a Kosovë i fer una oferta d'estatut d'autonomia compensatori del que va anul·lar Milosevic el 1989 en plena borratxera nacionalista. Es preveia un diàleg en què Kosovë hi seria representat pels mandatariis sorgits d'unes eleccions il·legals, si bé tolerades, convocades per al 22 de març.

Però des de final del 1997 Kosovë ha estat un degotís d'assassinats, d'atemptats terroristes i d'incidents violents entre la població albanesa i les forces sèrbies, que ha culminat en la sacejada de la setmana passada, a vint dies de les eleccions. Hi havia tots els ingredients per a l'esclat. No solament Milosevic està interessat en la violència: a Kosovë hi ha una minoria cada cop més activa que creu en les armes com l'única sortida.

Molts dels últims atemptats, se'ls

ha atribuïts l'Exèrcit d'Alliberament de Kosovë, el braç polític del qual, l'anomenat Partit Parlamentari, no arribaria al 5% dels vots en les legislatives, ni el seu líder, Adem Demaci, passaria del 2% en les presidencials. Percentatges esquitats que contrasten amb els que s'auguren per als partidaris de la

Es inevitable de percebre la mà de Milosevic darrere totes les maniobres que planen aquests dies sobre Kosovë. Els activistes de defensa dels drets humans acusen el règim de Belgrad d'haver consentit la instal·lació a Kosovë de grups paramilitars serbis comandats per "Arkan", un dels criminals de guer-

ra serbis més buscats pel Tribunal de l'Haia. Si esclata un conflicte generalitzat no es poden descartar intents de neteja ètnica, com els de Bòsnia-Herzegovina, amb la diferència que els txètniks tindrien davant una població de dos milions de persones.

Mentrestant el govern d'Albània ha arribat a desautoritzar públicament les institucions demo-

cràtiques que intenta d'establir Rugova, sabent com sap que les armes de la guerrilla de Kosove provenen dels seus arsenals, assaltats en la revolta d'ara fa un any. Als dirigents de Tirana, no els agrada que una part de la "nació albanesa" estigui sota sobirania sèrbia, però tampoc no els fa cap gràcia que, el protagonisme de Kosovë, el tinguin una tendència i uns líders que s'escapen del seu control.

No és descartable, doncs, que els dirigents d'Albània puguin arribar a jugar la carta nacionalista en un conflicte alhora intern i extern que els reforçaria. Sobre tot tenint en compte que el primer ministre Fatos Nano té les mateixes arrels nacional-comunistes de Milosevic.

Libert Ferri

ARXIU / EFE

Manifestació antisèrbia a Pristina, capital del Kosovë, dilluns passat.

L'esclat d'incidents violents entre la població albanesa i la policia sèrbia de la setmana passada és un seriós obstacle per trobar la solució democràtica al conflicte d'aquesta regió.